

Zarzuty i główne argumenty

Akty te są zaskarżalne, ponieważ mają charakter ostatecznych i wiążących decyzji, a strony mają legitymację procesową.

Obydwa akty obarczone są następującymi błędami:

Bezwzględny brak właściwości: pozwana nie jest „pouvoir adjudicateur” (instytucją zamawiającą), ponieważ w umowie brak jest jakichkolwiek postanowień, na podstawie których działania pozwanej byłyby uprawnione. Tak więc pozwana nie tylko nie jest właściwa, ale również nie ma kompetencji w odniesieniu do tego postępowania.

Naruszenie istotnych wymogów proceduralnych, w szczególności naruszenie obowiązku uzasadnienia — zgodnie z art. 253 WE akty prawne Wspólnoty muszą być uzasadnione. Zgodnie z orzecznictwem uzasadnienie to musi być wyraźne, jasne, spójne i istotne z punktu widzenia aktu. Akt prawny nie może mieć uzasadnienia dorozumianego lub milczącego, ani nie może ono być wyrażone w sposób niejasny. Uzasadnienie nie może być wewnętrznie sprzeczne, ani nie mogą istnieć sprzeczności między uzasadnieniem a częścią normatywną. Zaskarżone decyzje są całkowicie pozbawione uzasadnienia. Naruszony jest w nich również istotny wymóg proceduralny polegający na obowiązku wskazania dróg odwołania.

Naruszenie postanowień traktatu, w szczególności art. 211-219, regulaminu samej pozwanej oraz zasady „pacta sunt servanda”.

Skarga wniesiona w dniu 27 sierpnia 2009 r. — Müller-Boré & Partner przeciwko OHIM — Popp u.a. (MBP)

(Sprawa T-338/09)

(2009/C 267/132)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Müller-Boré & Partner (Monachium, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci C. Osterrieth i T. Schmitz)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stronę postępowania przed Izłą Odwoławczą byli również: E. Popp (Monachium, Niemcy), W.E. Sajda (Monachium), J. Bohnenberger (Monachium), V. Kruspig (Monachium)

Żądania strony skarżącej

— dokonanie zmiany decyzji Czwartej Izby Odwoławczej pozwanego Urzędu z dnia 23 czerwca 2009 r. w sprawie R 1176/2007-4 poprzez oddalenie w całości odwołania i sprzeciwu;

— obciążenie pozwanego Urzędu kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „MBP” dla usług z klas 35 i 42 (zgłoszenie nr 1 407 857)

Właściciel znaku lub oznaczenia,

na które powołano się w sprzeciwie: E. Popp, W.E. Sajda, J. Bohnenberger i V. Kruspig

Znak lub oznaczenie,

na które powołano się w sprzeciwie: Słowny znak towarowy „ip_law@mbp.” Dla usług z klasy 42 (wspólnotowy znak towarowy nr 667 105) oraz szczególna nazwa handlowa „mbp.de” w rozumieniu niemieckiej ustawy o znakach towarowych

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Oddalenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Częściowe uwzględnienie sprzeciwu

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009⁽¹⁾, ponieważ w przypadku kolidujących ze sobą znaków towarowych nie istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 19 sierpnia 2009 r. — Evropaiki Dynamiki przeciwko Urzędowi Oficjalnych Publikacji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-340/09)

(2009/C 267/133)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Ateny, Grecja) (przedstawiciele: N. Korogiannakis i M. Dermizakis, prawnicy)

Strona pozwana: Urząd Oficjalnych Publikacji Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji OPOCE w sprawie odrzucenia ofert skarżącej złożonych w odpowiedzi na ogłoszenie o zamówieniu w przetargu otwartym nr 10017 „CORDIS” część B „usługi redakcyjne i wydawnicze” i część C „świadczanie nowych usług informacji cyfrowej” oraz w sprawie wyboru oferty skarżącej złożonej w odpowiedzi na ogłoszenie o zamówieniu w przetargu otwartym nr 10017 „CORDIS” część E „usługi rozpowszechniania”, w celu udzielenia jej wskazanego zamówienia jako trzeciemu z kolei

wykonawcy w ramach kaskady (Dz.U. 2008/S 242-321376 w brzmieniu zmienionym Dz.U. 2009/S 40-057377), doręczonej skarżącej pismem z dnia 9 czerwca 2009 r. oraz kolejnych związanych z tym decyzji OPOCE, w tym decyzji o udzieleniu poszczególnych zamówień wygrywającym wykonawcom;

- zasądzenie od OPOCE zapłaty na rzecz skarżącej odszkodowania za szkody poniesione z tytułu przedmiotowego postępowania przetargowego w kwocie 7 215 405 EUR (5 291 935 EUR za część B, 975 000 EUR za część C i 948 470 EUR za część E);
- obciążenie OPOCE kosztami poniesionymi przez skarżącą w związku z niniejszą skargą, nawet w przypadku jej oddalenia.

Zarzuty i główne argumenty

W swojej skardze skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji OPOCE w sprawie: a) odrzucenia ofert skarżącej złożonych w odpowiedzi na ogłoszenie o zamówieniu w przetargu otwartym nr 10017 „CORDIS” część B „usługi redakcyjne i wydawnicze” i część C „świadczenie nowych usług informacji cyfrowej”, b) wyboru oferty skarżącej złożonej w odpowiedzi na ogłoszenie o zamówieniu w przetargu otwartym nr 10017 „CORDIS” część E „usługi rozpowszechniania”, w celu udzielenia jej wskazanego zamówienia jako trzeciemu z kolei wykonawcy w ramach kaskady (Dz.U. 2008/S 242-321376 w brzmieniu zmienionym Dz.U. 2009/S 40-057377).

Skarżąca twierdzi, że, po pierwsze, jeśli chodzi o część B, miało miejsce dyskryminacyjne traktowanie poszczególnych oferentów, ponieważ jeden z członków wygrywającego konsorcjum spełniał przesłanki kryteriów wykluczenia i w związku z tym należało stwierdzić, że poważnie naruszył on zobowiązania umowne wobec Komisji. Ponadto skarżąca podnosi, że instytucja zamawiająca naruszyła art. 93 ust. 1 lit. f) i art. 94 rozporządzenia finansowego ⁽¹⁾ oraz zasadę dobrej administracji i że Komisja powinna była zastosować kary określone w art. 96 rozporządzenia finansowego oraz w art. 133a i 134b rozporządzenia wykonawczego ⁽²⁾.

Po drugie, skarżąca podnosi, że instytucja zamawiająca nie poinformowała o zaletach wygrywającego.

Po trzecie, skarżąca podnosi, że Komisja popełniła szereg oczywistych błędów w ocenie przy dokonywaniu oceny jej oferty i że wprowadzając nowe kryteria udzielenia zamówienia, niewymienione w specyfikacji warunków zamówienia, naruszyła ona zasadę równego traktowania. Ponadto skarżąca twierdzi, że instytucja zamawiająca naruszyła art. 148 ust. 1 i 3 rozporządzenia wykonawczego oraz zasadę dobrej administracji.

Jeśli chodzi o część C, skarżąca podnosi, że traktowanie poszczególnych oferentów miało dyskryminacyjny charakter, ponieważ jeden z członków konsorcjum, które znalazło się na trzecim miejscu w ramach kaskady, spełniał przesłanki kryteriów wykluczenia i należało stwierdzić, że dopuścił się on poważnego naruszenia warunków poprzedniego zamówienia. Po drugie, skarżąca podnosi, że instytucja zamawiająca nie poinformowała o zaletach wygrywającego i naruszyła zasadę dobrej administracji.

Jeśli chodzi o część E, skarżąca twierdzi, że jeden z członków wygrywającego konsorcjum spełniał przesłanki kryteriów wykluczenia, ponieważ należało stwierdzić, że dopuścił się on poważnego naruszenia warunków poprzedniego zamówienia i że inny z członków tego konsorcjum powinien być zostać wykluczony ze wszystkich przetargów na dwa lata, ponieważ został skazany za prowadzenie działalności niezgodnej z prawem. Ponadto skarżąca podnosi, że jeden z członków wygrywającego konsorcjum korzysta z usług wykonawców nieobjętych zakresem porozumienia w sprawie zamówień rządowych (GPA), zawartego w ramach WTO ⁽³⁾, naruszając tym samym specyfikację warunków zamówienia, zasady przejrzystości i niedyskryminacji, a także art. 106 i 107 rozporządzenia finansowego. Skarżąca uważa, że spółki z krajów niebędących stroną porozumienia WTO w sprawie zamówień rządowych nie powinny być dopuszczane do przetargów instytucji europejskich ani w nich uczestniczyć, bezpośrednio lub pośrednio, ani też wykonywać jako podwykonawcy jakichkolwiek prac objętych zakresem przedmiotowym rozporządzenia finansowego lub dyrektywy 2004/18/WC ⁽⁴⁾.

Wreszcie skarżąca podnosi, że instytucja zamawiająca nie przedstawiła uzasadnienia, popełniła szereg oczywistych błędów w ocenie, dodała nowe kryteria udzielenia zamówienia, niewymienione w specyfikacji warunków zamówienia i naruszyła zasadę równego traktowania przy dokonywaniu oceny jej oferty i oferty innego oferenta.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot (Dz.U. 2002 L 248, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE, Euratom) nr 2342/2002 z dnia 23 grudnia 2002 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich, w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem Komisji (WE, Euratom) nr 478/2007 z dnia 23 kwietnia 2007 r. (Dz.U. 2007 L 111, s. 13).

⁽³⁾ Porozumienie w sprawie zamówień rządowych zawarte w ramach Światowej Organizacji Handlu.

⁽⁴⁾ Dyrektywa 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi (Dz.U. 2004 L 134, p. 114).